

Posudek vedoucího bakalářské práce Rút Vávrové na téma „Vztahy mezi sourozenci v náhradní rodinné péči“

Téma práce bylo vhodně zvoleno, jde o oblast, která dosud nebyla dostatečně zpracována. Rozsah práce odpovídá požadavkům, její členění je obvyklé, obsahuje jak část teoretickou, tak vlastní výzkum. Obě části jsou přibližně stejného rozsahu.

Teoretická část obsahuje 4 kapitoly, z nichž první tři na sebe logicky navazují, poslední je spíše jakýmsi doplňkem, jehož smysl není zcela jasný. Úvodní vysvětlení volby tématu je srozumitelné, vyplývá z něho proč si autorka toto téma zvolila a proč je považuje za důležité. Teoretická část začíná charakteristikou rodiny a jejího významu pro rozvoj dětské osobnosti. Autorka zde shrnuje vcelku běžně známé informace a jako zdroj využívá práce českých autorů. Charakteristika náhradní rodinné péče zahrnuje i stručný historický úvod do problematiky, popis jejích různých forem, vymezení dětí, které do náhradní rodinné péče přicházejí. Jedna ze subkapitol je věnována motivaci pěstounů pro přijetí nevlastního dítěte. V této kapitole by pro úplnost měla být rozvedena, resp. srovnána motivace pěstounů s motivací osvojitelů, což zde chybí. Následuje popis procesu svěření dítěte do NRP a jeho adaptace na náhradní rodinu a budování nové identity. Autorka si všímá i rizik NRP. Třetí kapitola je z hlediska zvoleného tématu nejdůležitější, zabývá se analýzou vztahů v náhradní rodinné péči, resp. faktory, které tyto vztahy ovlivňují. Její úvodní část je spíše obecná, je charakteristikou vztahů v rodině jako takové, zabývá se i významem počtu a pořadí sourozenců, resp. reakcemi na příchod nového sourozence. Čtvrtou kapitolu by bylo lepší pojmut širě a věnovat ji účasti i působení různých odborníků v oblasti náhradní rodinné péče, nejenom sociálního pracovníka. Teoretická část je zpracována přiměřeným způsobem a neobsahuje zásadní chyby.

Vlastní výzkumná část obsahuje všechny nezbytné údaje: autorka vymezila cíl práce a stanovila si 3 základní hypotézy, což je přiměřený počet. Autorka použila metodu dotazníku, tato metoda je vzhledem k účelu práce i charakteru zkoumané skupiny vhodná. Zkoumanou skupinu tvořil dostatečný počet probandů. Způsob zpracování výsledků a jejich prezentace jsou přijatelné, autorce lze vytknout pouze to, že neuvádí hodnotu výsledku statistického testu, ale jen fakt, že výsledek nebyl statisticky významný. Interpretaci získaných výsledků by bylo vhodnější zařadit hned pod příslušný graf a neuvádět ji až v následující kapitole, neboť to není dostatečně přehledné. Na str. 54 ve třetím odstavci autorka mluví o korelaci odpovědí na otázku č. 11, ale neuvádí hodnotu korelačního koeficientu, podobný nedostatek se vyskytuje i jinde. Čtvrtá kapitola, která uvádí vyjádření dětí ke vztahům se sourozenci, je pouhým výčtem jejich sdělení, chybí zde interpretace a pokus o zobecnění získaných informací. Shrnutí výsledků je stručným přehledem zjištění, v závěru autorka hodnotí míru naplnění stanovených hypotéz.

Práce obsahuje anotaci i klíčová slova jak v anglickém, tak českém jazyce, seznam literatury, přílohy a shrnutí v anglickém jazyce.

Předložená ^{bakalářská} ~~magisterská~~ práce splňuje stanovené požadavky a proto ji lze doporučit k obhajobě.

Navrhované hodnocení: velmi dobře.

V Praze dne 30. srpna 2007

Prof. PhDr. RNDr. Marie Vágnerová, CSc.